

ΝΕΑΙ ΕΚΔΟΣΕΙΣ

Ἐκ τῶν ἐμπολέμων κρατῶν δύο κυρίως, ἡ Γαλλία καὶ ἡ Γερμανία, ἐκτὸς τῶν ὅπλων μεταχειρίζονται καὶ τὰ βιβλία, διὰ νὰ ἀποδείξῃ ἑκάτερον ὅτι δὲν εὐθύνεται διὰ τὸν πόλεμον καὶ συνεπῶς διὰ τὰς ἐκ τούτου καταστροφάς. Ἐπιτροπεύει συνεστήθησαν καὶ συγγράμματα ἐξακοντίζονται καὶ διανέμονται πρὸς ἀπόδοσιν τῶν εὐθυνῶν. Πρέπει νὰ ὁμολογήσῃ τις ὅτι ἡ Γαλλικὴ προπαγάνδα εἶνε εὐγλωττοτέρα. Ὑπὸ τοῦ «Comite Catholique de propagande Française» ἐξεδόθησαν ἐκ τῶν ἐκδοτικῶν καταστημάτων Bloud et Gay σωρεία βιβλία, ἐχόντων σκοπὸν διὰ μελετῶν, μονογραφῶν, ἐπισήμων ἐγγράφων νὰ ἀποδείξουν τὸν Γαλλικὸν πολιτισμὸν, ὅστις κατὰ τὴν τρομερὰν αὐτὴν σύγκρουσιν τῶν ἐθνῶν ἀγωνίζεται ὑπὲρ ἀνεξαρτησίας τῶν λαῶν καὶ κατὰ τῆς ὑπὸ τῶν Γερμανῶν παραβιάσεως τοῦ δικαίου.

Πεντήκοντα ἐν τομὶδια, συγγραφέντα ὑπὸ εἰδικῶν καὶ διατρεπῶν ἐπιστημόνων καὶ λογογράφων ὑπὸ τὸν γενικὸν τίτλον «Pages actuelles 1914—1915» ἐξεδόθησαν καὶ βαίνει μετὰ θέρης ἡ παραγωγή πρὸς τὴν ἑκατοντάδα. Πλείστα ἐκ τῶν βιβλίων αὐτῶν εἶνε σπουδαιότατα, διασαφηνίζοντα ἱκανὰ ἱστορικά σημεῖα τῆς πολέμου δράσεως καὶ τοῦ τότε πολιτικοῦ κινήσεως πολιτισμοῦ, διὰ τῶν ἀκριτοτήτων καὶ τῆς καταστροφῆς ἱστορικῶν μνημείων.

Ἐκτὸς τῆς σειράς αὐτῆς καὶ ἄλλαι ἐκδόσεις συνεχῶς κυκλοφοροῦν πρωτοτύπων καὶ ἐπικαίρων συγγραμμάτων, περιεκτικῶν, κατὰ τὸ πλεῖστον, ἀλλ' ἐνδιαφεροσῶν διὰ τοὺς παρακολουθεῦντας τὴν Γαλλογερμανικὴν δρᾶσιν. Εἶνε τὰ βιβλία τῆς σειράς «Et les et documents sur la guerre» τοῦ βιβλιοπωλείου Colin, ἡ σειρά «Guerre et doctrine», καὶ ἔργα ἄλλα, μεμονωμένως ἐκδοθέντα, τῶν κ. κ. Bellet, Lacroix, Dudon, Colin, Johanne, Nothomb, Marbeau, Sertillanges καὶ ἐν Ἑλλήνοισι, τοῦ κ. Λέοντος Μακκά, διδάκτορος τῆς νομικῆς ὑπὸ τὸν τίτλον «Les cruautés Allemandes» μετὰ πρόλογον τοῦ κ. P. Girard. Τὸ συγγράμμα τοῦ κ. Μακκά ἀριθμεῖ ἑξ ἀνατυπώσεις.

Τὸ Ὑπόδειγμα Ἀθηνῶν ἐξέδωκεν εἰς τευχὸς ἐκθεσιν λεπτομερῆ τῶν Πειραγμένων τοῦ σχολικοῦ ἔτους 1914—1915, εἰκοστοῦ πέμπτου ἀπὸ τῆς ἰδρύσεώς του. Ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τῆς λογιᾶς, ἐρίστησαν 714, ἐξ ὧν 226 μὲθρησι καὶ 531 μὲθρησι. Οἱ περισσότεροι εἰς τὸ κλειδοκύμβαλον 376. Εἰς τὸ βιβλ. 108, εἰς τὴν μονοδίαν 104, εἰς τὴν δραματικὴν σχολὴν 17, εἰς τὴν Βυζαντινὴν 26, εἰς τὴν ἄρταν 1. Ἀπεφοίτησαν ἐφέτος 16.

Εἰς τὴν σειράν τῶν βιβλίων τοῦ ὁ Σύλλογος πρὸς διάδοσιν ἀφελίμων βιβλίων ἐξέδωκε «Σύντομον Ἱστορίαν τῆς Ἑλληνικῆς γλώσσης» ὑπὸ Γ. Χατζηδάκι. Τὸ ὄνομα τοῦ συγγραφέως εἶνε συστατικὸν ἐπαρκές περὶ τῆς ἀξίας τοῦ βιβλίου καὶ τοῦ ἐνδιαφέροντος, διὰ πάντα ἐπιθυμῶντα συνοπτικῶς καὶ ἐπακριβῶς νὰ μάθῃ πῶς ἐγεννήθη καὶ διεπλάσθη ἡ Ἑλληνικὴ γλῶσσα. πῶς ἔζησε καὶ ὑπὸ ποίας ἐπιδράσεως διὰ μέσον τοῦ χρόνου καὶ τῶν κατακλίσεων ἔφθασε μέχρι ἡμῶν.

Εἰς τὸ τέλος προσετέθη καὶ περίεργος γεωγραφικὸς

χάρτης, δεικνύων τὴν ἑκτασιν τῶν χωρῶν εἰς τὰς ὁποίας ἐλαλεῖτο ἄλλοτε καὶ λαλεῖται σήμερον ἡ Ἑλλ. γλῶσσα.

Ὑπὸ τοῦ κ. Π. Γενναδίου συνεκεντρώθησαν εἰς τόμον ὑπὸ τὸν τίτλον «Γεωργικά ἀνάλεκτα» ποιήματα μελέται του, δημοσιευθεῖσαι κατὰ καιροῦς εἰς ἐφημερίδας καὶ περιοδικά.

Ὁ ἀκάματος τῶν Ἑλλ. γραμμάτων διδάσκαλος κ. Γ. Μιστριώτης ἐξέδωκε καὶ ἑβδομον τόμον τῶν Ρητορικῶν Λόγων του, περιλαμβάνοντα ἀγορεύσεις, διαλέξεις, ἐπιστολάς, ἔγγραφα κλπ. Ἐξαιρετικῶς ἐνδιαφέροντος εἶνε ἡ περὶ τῆς Δυναμῆς τῶν Ἑλληνικῶν γραμμάτων διατριβή.

Μετ' ἐμπνευσιν ἀληθινοῦ διδασκάλου τοῦ Γένους, μετ' ἐνθουσιασμὸν καὶ γλαφυρότητα ὕφους ὁ πολύτιμος φιλόλογος καὶ ἱστορικός κ. Κ. Ζησίου ἀρρηγεῖται εἰς 100 σελίδας τὸν βίον καὶ τὴν δρᾶσιν ἱκανῶν Διδασκάλων τοῦ Γένους, διδασκάντων καὶ διακριθέντων ἐπὶ σοφίᾳ καὶ φιλοπατρίᾳ. Εἰσὶ δὲ οὗτοι: Πλήθων, Μάρκος ὁ Ἐφέσου, Γεννάδιος ὁ Σχολάριος, Χαλκοκονδύλαι, Μουσοῦρος, Λαμπαδάριος, Ἀγάπιος Λεονάδος, Βάμβας, Κούμας, Νεοφ. Δούκας, Γαλανός, Αἰκατερίνη Χατζηγεωργίου, Κοσμάς ὁ Ἀττωλός, Ἰωάννης Πεζάρης, Εὐγένιος ὁ Βούλγαρις, Μηνιάτης, Γεώργιος Γεννάδιος.

Ὑπὸ τοῦ νέου Ἐκδοτικοῦ οἴκου «Ἀγκύρας» ἤρξαντο ἐκδιδόμενα δις τοῦ μηνὸς ὠραιότατα ἔργα φιλολογικὰ καὶ δραματικὰ τῆς τε ξένης καὶ Ἑλληνικῆς λογογραφίας.

Ἐξεδόθησαν ἤδη ἡ Μάγδα ἡ Ἑβραία μυθιστορημα τοῦ κ. Π. Δημητραπεοπούλου, μία θαυμάσια ἠθογραφία τῆς μεταπολιτεύσεως τοῦ 1862, μετ' ἱστορικὰ πρόσωπα δρῶντα. Ἐξεδόθησαν ἐπίσης αἱ Σκηναὶ τοῦ Βοημικοῦ βίου τοῦ Μυρζέ, ὁ Φανίρης περὶ πετεινῶδες μυθιστορημα τοῦ Μείρα κατὰ μετάφρασιν τοῦ κ. Χ. Ἀγγίνου, «Πρὶν ἀπὸ τὸν ἔρωτα», λεπτότατον ψυχολογικὸν μυθιστορημα τῆς Μαρκέλλας Τιναίρ κατὰ μετάφρασιν τοῦ κ. Τσοκοπούλου, καὶ ἡ Χαμένη ἀγάπη, αἰσθηματικὸν ἔργον τῆς Ματθίλδης Σεργιά, κατὰ μετάφρασιν τοῦ κ. Ἀγγίνου. Εἰς τὸ μυθιστορημα αὐτὸ εἰκονίζεται εἰς ἀτυχῆς ἔρως νεαρῆς γυναικὸς πρὸς ἕνα ἐγωϊστὴν ἄνδρα. Μετ' ἐκτενέστατην ψυχολογικὴν ἀνάλυσιν περιγράφει τοὺς δύο ἀνομοίους χαρακτήρας, ἀπολήγοντας εἰς τραγικὴν καταστροφὴν.

Καὶ ἡ ἐκλογή τῶν ἔργων ἀρίστη καὶ οἱ μεταφράσαι δοκιμώτατοι λόγιοι. Οὕτω ἐξασφαλίζονται ἐκδόσεις ὑπὸ πᾶσαν ἐποφὴν ἀρτίου. Πᾶσαι δὲ εἶνε κοινῶς δεδεμέναι, ἡ δὲ τιμὴ των λίαν προσιτή. Συνιστῶμεν ἐκθύμως τὰ μυθιστορήματα τῆς «Ἀγκύρας».

Πῶς πρέπει νὰ περιποιούμεθα καὶ νὰ τρέφωμεν νὰ παιδιὰ μας. Οἱ ἔχοντες τέκνα καὶ ἐνδιαφερόμενοι διὰ τὴν ὑγίαν των πρέπει νὰ ἀποκτήσουν ἐν θαυμάσιον ἔγχειρίδιον τοῦ διασημοῦ Ἀμερικανοῦ παιδίατρον Δ. Χόλτ, ἐκδοθὲν κατὰ μετάφρασιν καὶ Ἑλληνιστί. Τὸ βιβλίον αὐτὸ ὑποδεικνύει πῶς νὰ περιποιῇται τις τὰ παιδιὰ του κατὰ τὴν βρεφικὴν ἡλικίαν.

καὶ πῶς νὰ προλαμβάνη τὰς ἀσθενείας τῶν. Διὰ τὰς μητέρας εἶνε τὸ βιβλίον αὐτὸ πρακτικὸς πολὺτιμος ὁδηγός.

Ὁ μειωροφρονέστερος ἄλλο καὶ κριτικώτερος τῶν παρ' ἡμῖν παιδαγωγῶν κ. **Ἐμμ. Ἰακωβίδης** εἰς τρία μέχρι τοῦδε ἐκδοθέντα τεύχη ὑπὸ τὸν τίτλον «**Δημιουργήσωμεν Ἑθνικὴν Παιδαγωγικὴν**», περιέλαβε διαλέξεις του, εἰς ἃς δι' ἐπιστημονικῆς καὶ λογικῆς καὶ θετικῆς ἐρευνῆς πραγματεύεται τὸ σπουδαιότατον θέμα τῆς ἐθνικοποιήσεως τῆς ἀγωγῆς, λαβὼν ἀφορμὴν ἐκ τῶν τελευταίως ψηφισθέντων ἐκπαιδευτικῶν νομοσχεδίων. Ἐρευνᾷ τὰ προβλήματα τῆς καθ' ἡμᾶς παιδαγωγικῆς, περιγράφει τὴν ἐνεστώσαν κατάστασιν καὶ τὸ μέλλον αὐτῆς καὶ καθορίζει ποῖον τὸ ἰδεώδες τῆς Ἑλλ. ἀγωγῆς, ὅπερ εἶνε ἡ ἐπαναφορὰ τοῦ ἀνθρώπου τῆς Ἑλλάδος εἰς τὴν ζωὴν, ἡ μόρφωσις δηλ. Ἑλλ. ψυχῆς κατὰ τὸν τύπον, ὃν παρέδωκεν ἡμῖν τὸ ἀρχαῖον ἑλλ. πνεῦμα διὰ μέσου τῶν αἰώνων καὶ ὅστις εἶνε ὁ ἰδεώδης τύπος τοῦ ἀνθρώπου, φρονεῖ δὲ νὰ ἐξαρτηθῇ τῆς νεολαίας ἡ εὐδοκίμησις διὰ τῆς ἐσωτερικῆς ἀτομικῆς ἀξίας, διὰ τῆς δυνάμεως τοῦ πνεύματος.

Ὁ κ. Ἰακωβίδης ἐδημοσίευσεν συγχρόνως εἰς τὸν «Ὁδηγὸν τοῦ Διδασκάλου» ἐκτενὴ μελέτην περὶ τῆς **Προσωπικότητος τοῦ διδασκάλου** ἐν σχέσει πρὸς τὴν καθ' ἡμᾶς παιδαγωγικὴν, ἣτις ἀποτελεῖ συνέχειαν τῶν προηγουμένων μελετῶν του. Ἐν ἐκείναις θεωρητικῶς ἐξετάζει τὸ ζήτημα τῆς Ἑλληνοπρεποῦς ἀγωγῆς. Ἐν τῇ δευτέρᾳ ταύτῃ μελέτῃ προάγεται εἰς πρακτικὴν ἀν-

τίληψιν τοῦ ζητήματος, ὑποδεικνύων τίς πρέπει νὰ εἶνε ὁ διδάσκαλος ἵνα ἐφαρμόσῃ τὰς καταλλήλους παιδαγωγικὰς μεθόδους καὶ ἐπιτευχθῇ ἡ ἐθνικὴ ἀνάπτυξις τοῦ ἑλληνοπαίδος.

Ὁ ἐκ Πατρῶν νεαρὸς δικηγόρος κ. **Κωνστ. Σουλιώτης** ἐπὶ τριετίαν ἐν Γερμανίᾳ ἐγκύψας εἰς τὴν σπουδὴν τοῦ Ρωμαϊκοῦ δικαίου ἐξέδωκε μελέτην ὑπὸ τὸν τίτλον «**Ἐχομεν λόγους διαζυγίου**»; ἀνατρεπτικὴν τῆς παρ' ἡμῖν νομολογίας, ἐξ ἣς, καθὰ ὑποστηρίζει, ἀπόλυτος τυγχάνει ἡ ἐλευθερία τοῦ διαζυγίου καὶ ἄνευ τῶν λόγων, οὓς ἀξιοῦσι τὰ δικαστήρια. Εἰς τὸν ἐρωτηματικὸν τίτλον, ὁ συγγραφεὺς ἀπαντᾷ ἀρρητικῶς διὰ μεθοδικῆς ἀναλυτικότητος καὶ συστηματικῆς ἐρευνῆς, ἀμα δὲ ἱστορικῆς ἀναδρομῆς περὶ τοῦ διαζυγίου ἀπὸ τῶν ἀρχαιοτάτων χρόνων μέχρι τῶν νῦν κρατούντων.

ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΣ

“ ΠΑΝΘΕΟΝ,, Ταινίαι ΠΑΤΕ

Κομψή, πολυτελής, εὐρυτάτη αἴθουσα. — Δράματα καὶ κωμωδίαὶ μὲ πρωταγωνιστοῦντα πρόσωπα τὴν Ρομπίν, τὴν Μπερτίνι, τὸν Μπρινιάνε, τὸν Μάξ Λίντεθ, τὸν Σινιορέ κλπ.

Κέντρον ἀριστοκρατικόν.

ΛΑΧΕΙΟΝ ΕΘΝΙΚΟΥ ΣΤΟΛΟΥ ΚΑΙ ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΩΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

1915—ΚΛΗΡΩΣΕΙΣ ΕΞ ΔΡ. 1,200,000 ΚΕΡΔΗ

Καθ' ἐκάστην) Ἐκδίδονται 100,000 γραμμᾶτια ἀξίας δραχμῶν 400,000
κλήρωσιν) Παρέχονται κέρδη εἰς 2,000 γραμμᾶτια ἀξίας δραχμῶν 200,000
Ἐκαστὸν ἀέραςτον γραμμᾶτιον τιμᾶται δραχ. 4, δυνάμενον νὰ διαιρεθῇ εἰς τέσσαρα τέταρτα γραμματίου τιμώμενα μιᾷς δραχμῆς.

ΚΕΡΔΗ ΕΚΑΣΤΗΣ ΤΩΝ ΚΛΗΡΩΣΕΩΝ

Κέρδη	Δραχμαὶ	Ἐν ὄλφ
1	ἐξ 80,000	80,000
1	ἐξ 20,000	20,000
2	ἀπὸ 2,500	5,000
6	ἀπὸ 1,000	6,000
15	ἀπὸ 400	6,000
25	ἀπὸ 200	5,000
1950	ἀπὸ 40	78,000
2000		200,000

Ἡ τετάρτη κλήρωσις γενήσεται 27 Σεπτεμβρίου (10 Ὀκτωβρίου) 1915, ἡ πέμπτη τῇ 29 Νοεμβρίου (12 Δεκεμβρίου) 1915 καὶ ἡ ἕκτη τῇ 31 Δεκεμβρίου 1915 (13 Ἰανουαρίου 1916).

Δι' ἐκάστην τῶν κληρώσεων ἐκδίδονται ἴδια ἀέραςια γραμμᾶτια, πωλούμενα ἀντὶ τεσσάρων δραχμῶν, ἰσχύοντα δι' ὅλοκληρον τὸ κέρδος, καὶ δυνάμενα νὰ διαιρεθῶσιν εἰς τέταρτα γραμματίου, τιμώμενα ἀντὶ μιᾷς δραχμῆς ἕκαστον καὶ παρέχοντα συμμετοχὴν εἰς τὸ τέταρτον τοῦ κέρδους.

Ἀμοιβαί, ὧν δὲν ἐξητήθη ἡ πληρωμὴ ἐντὸς τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς κληρώσεως, παραγράφονται ὑπὲρ τοῦ Ταμείου τοῦ Ἑθνικοῦ Στόλου.

Εἰς τοὺς ἀγοράζοντας πρὸς μεταπώλησιν διὰ μιᾷς ἐπὶ προκαταβολῇ τοῦ τιμήματος, κατόπιν εἰδικῆς μετὰ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν συμφωνίας, γραμμᾶτια ἢ τιμήματα γραμματίου ἀξίας δέκα χιλιάδων δραχμῶν, παρέχεται ἔκπτωσης ἐπὶ τοῦ τιμήματος αὐτῶν 15 ο/ο, εἰς δὲ τοὺς ἀγοράζοντας διὰ μιᾷς ἐπὶ προκαταβολῇ τοῦ τιμήματος γραμμᾶτια ἢ τιμήματα γραμματίου ἀξίας χιλίων δραχμῶν τοὐλάχιστον, παρέχεται ἔκπτωσης 10 ο/ο, καὶ εἰς τοὺς δημοσίους ὑπαλλήλους, τοὺς ἐπιτετραμένους τὴν πώλησιν γραμματίων καὶ τιμημάτων γραμματίου, παρέχεται ἔκπτωσης 5 ο/ο.

ΓΡΑΜΜΑΤΙΑ ΠΩΛΟΥΝΤΑΙ: Εἰς τὰ δημόσια ταμεῖα, ταχυδρομικὰ γραφεῖα καὶ λοιπὰς δημοσίας ἀρχάς. — Εἰς τὰς Τραπεζάς, εἰς τοὺς Σταθμάρχας καὶ Στασιάρχας τῶν Σιδηροδρόμων. — Εἰς τοὺς διαχειριστάς τῶν Μονοπωλίων καὶ τὰ πρακτορεῖα καὶ τοὺς πωλητὰς τῶν ἐφημερίδων.

Διὰ πᾶσαν πληροφορίαν ἢ ζήτησιν γραμματίων ἀπευθυντέον εἰς τὸ **Γραφεῖον Λαχείου τοῦ Ἑθνικοῦ Στόλου καὶ τῶν Ἀρχαιοτήτων**, Ὑπουργεῖον Οἰκονομικῶν.

Ὁ διευθύνων Τμηματάρχης Γ. Ν. ΚΟΦΙΝΑΣ